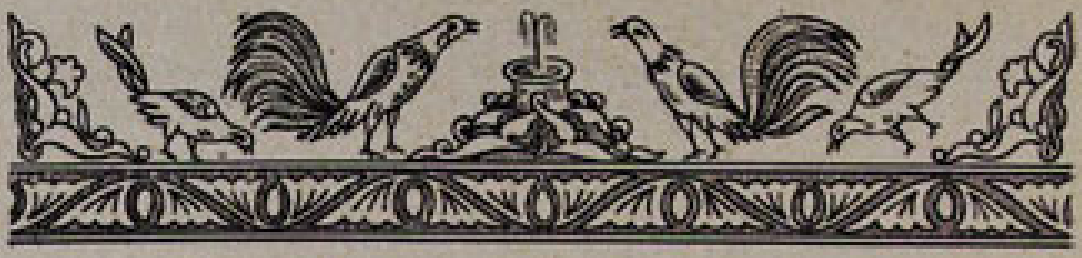

106. ԹԱ ՀՈՒՆՑ Ա ԿՆԵԳՑԸ ՄԱՐԹԻՆ ԿՑԻԺԸՎՑՆՈՒՄ

Մին կնեգյ ուրան մարթին ասում ա.—Վըեր օգըեմ, քեզ կըկյիժըվցնըեմ։ Մարթն ասում ա՝ կարել չըս։

Մին օր մարթը բըզարան ծունկուն ա ինքյ օնում, պիրում տոն։ Կնեգյը ծունկունը ժարիտ ա անում, սիրըկանըեն նհըետ օտում, սիրըկանըեն պերած մըեսն էլ իփում ա, տամ մարթին։ Մարթն ասում ա.—Ա՛ կնեգյ, էս հինչ ը՞ս տամ ինձ։ Կնեգյն էլ ասում ա.—Հինչ վըեր պերալ ըս, էն ըմ տամ։ Մարթը սուս ա անում, մին օր էլ կնգանը փուրցելի հետե էլլա յա բըզարան ծունկուն ինքյ օնում, պիրում տոն, թիլավ կապում, պատալոկան կախ տամ։ Տու մի ասել, էս կնգանը սիրականը էն ա ինում թախտափուշին տակըեն։ Մին ծակ տըեղավ ծըեռքը քցում ա, ծիքյ տամ, ծունկունը կըլխըյեր տանում։ Կնեգյը վըեր նի յա մնում տոն, մարթը կըլխըյեր եշում ա, տըեսնում ծունկուն չի կա։ Կնգանը հըրցնում ա, թա հոր ա՞ ծունկունը, մինգյել կըլխըյեր եշում ա, տըեսնում ծունկունը են ա ուրան տըեղան կախ իլած։ Կնեգյն ասում ա.—Հի՞նչ ծունկուն ա։ Մարթը մին էլ ա եշում, տըեսնում ծունկուն չի կա։ Կնեգյը մարթին թա՝ տու կյիժվալ ըս։ Մարթը մնամ ա պերանը պեց կալած, կնգանը յիշիլիա։ Կնեգյը վազ ա տամ բըլկոնըեն վըեննը կենում, ծեն տամ, ժուղովուրթը լոխ կըլխըեն հըվաքում, թա՝ հա՛յ-հարայ, եկեք քյոմագ իլիքյ, մարթըս կյիժվալ ա, ապա պատալոկըեն ծունկո՞ն կի-նի, վըեր ասում ա էն ա կախ իլած։

Հրվաքված մարթիքյ յիրա յըն տրեռնում էա մարթին կուռնքերը կրպոտում, տանում քցում կյիժանուցը, մին հենգյ օր պահում, տրեսնում վրեր խրելքը տրեղն ա, պեց ըն թողում։

Մարթը կյամ ա տուն, պատալոկրեն եշում, տրեսնում ծունկունը մին կախ ա ինում, մին էլ կորչում, կնգանն ասում ա.— Աշկրես էլյա ծունկուն ա ուրվում, ջյանդիրը պիրիլ տո, հենց ըմ նորմինան կյիժրվիլիա ինիմ։ Կընեգյը մարթին ասում ա.—Պա վրեր ասում ըմ քեզ կրկյիժրվցընե՞մ...